

HAPŠENJE AKTIVISTA SDA CRNE GORE I SRBIJE

Montirani proces

19.2.1994

U ime svih nacionalno i vjerski neopterećenih ljudi, u ime svih kojima su jugoslovenstvo i pravičnost na srcu, protestujem protiv hapšenja aktivista SDA Crne Gore i Srbije, jer je riječ o montiranom procesu, čiji je cilj gušenje političkog subjektiviteta Muslimana u SRJ i pribavljanje ideološko-logističke podrške za njihovo „vartolomejsko“ ili tiho etničko čišćenje.

Najvećim vinovnicima jugoslovenske tragedije izgleda da je malo 150.000 ubijenih Muslimana u Bosni i Hercegovini, već žele da svoj krvavi antimuslimanski pir prenesu i na ove prostore.

Jer, kako drugačije protumačiti iskonstruisano i komično saopštenje Službe državne bezbjednosti nego kao najdirektniji pritisak na miroljubivi muslimanski narod Crne Gore i prikriveni poziv fašističkim snagama na individualnu i kolektivnu osvetu.

Zar je „crnogorskoj“ vlasti potrebna repriza pljevaljskih događaja, ili je možda Orden Nemanjića isuviše obavezuje? Želi li to „crnogorska“ vlast da pokupi jeftine političke poene, predstavljajući sve opozicione stranke kao terorističke, a sebe kao jedinog zaštitnika građanskog mira, demokratije i — vjerovali ili ne — državnog i teritorijalnog integriteta Crne Gore. Želi li „crnogorska“ vlast da, na štetu Muslimana, učvrsti lojalnost srbijanskom režimu i da ga kupi za neke zanemarljive koncesije?

Zašto onda crnogorska vlast nije uhapsila aktiviste iz ekstremnih srpskih stranaka, koji su na Saboru Vasojevića otvoreno prijetili otcepljenjem ovog dijela Crne Gore? Da li je separatizam u „Srpskoj Sparti“ a priori rezervisan samo za određene ličnosti i političke projekte?

Samo politički naivni, ostrašćeni i neobavješteni mogu

Barba, 19.2.1994.

„Krivica“ nemaju Kragujevca

povjerovati da su Muslimani Crne Gore i Srbije planirali da otcijepu dio teritorije SRJ. Tako nešto nijesu u stanju ni Albanci na Kosovu, a kamoli preplašeno i goloruko muslimansko stanovništvo Crne Gore i Srbije, nad kojim visi Damoklov mač bosanskog genocida. Zar su Muslimani Crne Gore i Srbije toliko moćni ili toliko suicidalni, da bi pravili državu na teritoriji svoje potencijalne kolektivne kaspnice. Zar njihova tragična sudbina u Bosni i Hercegovini, gdje su mnogobrojniji i bolje naoružani od svojih sunarodnika u Crnoj Gori i Srbiji, ne pokazuje koliko su smiješne i neodržive tvrdnje o pokušaju stvaranja države Sandžak u SRJ.

Političku i logičku besmislicu saopštenja Državne bezbjednosti najlakše je dokazati u tvrdnji da su „uhapšeni muslimanski ekstremisti, koji nijesu imali podršku u muslimanskom narodu, htjeli da otcijepu djelove Crne Gore i Srbije i stvore muslimansku državu“. Kako neko može stvoriti državu, a nema podršku u vlastitom narodu? Ili su čelnici SDA doktrinovski, mazohistički fanatici, ili je država suviše paranojna?

Želio bih da se ovo pismo ne shvati kao izraz mržnje prema bratskom srpskom narodu, već kao protest prema onima koji ga u ime neautentičnih nacionalnih interesa guraju u moralnu i biološku provaliju. Uostalom, nije krivica nas Jugoslovena, što jednako volimo Srbe, Hrvate i Muslimane. A i da jeste, to je najblaža kazna za one koji su nam uništili jedinu domovinu.

**Dragan Drinčić
Nikšić**